

ת"פ 53886/06/16 - מדינת ישראל נגד יהלי שרר, מרתה פירר

בית משפט השלום בראשון לציון

27 יוני 2017

ת"פ 53886-06-16 מדינת ישראל נ' שרר ואח'

מספר פל"א 263503/2016

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
1. יהלי שרר
2. מרתה פירר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית מרום

הנאשם 1 וב"כ: עו"ד ארי שמאי

גזר דין

(בעניינו של נאשם מספר 1)

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ייצוא, ייבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"א-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 20.6.16 הגיע הנאשם, יחד עם נאשמת 2, בטיסה מדלהי שבהודו, לטרמינל 3 בנמל התעופה בן גוריון. באותן נסיבות, החזיק הנאשם בבטנו 35 זרגים של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 238.11 גרם נטו, והנאשמת 2 החזיקה בבטנה 8 זרגים של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 46.52 גרם נטו.

ההסדר דיוני בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו כתב האישום תוקן כמפורט לעיל והנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן.

הוסכם כי טרם הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש, והמאשימה הצהירה כי עמדתה היא להטלת מאסר בפועל וענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 24, רווק ובעל השכלה של 11 שנות לימוד. הנאשם לא התגייס לשירות צבאי מסיבות רפואיות ועבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם מסר כי החל להתנסות בסמים מסוג חשיש בגיל 15, ובשנים האחרונות הפך השימוש בסם ליומיומי, כשלדבריו, בעת הטיול בהודו החמיר השימוש בסמים עד כדי פגיעה בתפקוד.

הנאשם נשלח ליחידה לטיפול בהתמכרויות, ובתחילה, הביע חוסר מוטיבציה וחוסר רצון להתחייב להליך טיפולי, ביטא חוסר אמון והתקשה לקבל על עצמו את דרישות המקום. בהדרגה חל שינוי בעמדתו של הנאשם, וכיום ההתרשמות היא כי הבין שעליו לשתף פעולה אם הוא רוצה לקדם את ענייניו המשפטיים ולעבור טיפול משמעותי. לדברי העו"ס המטפלת, ניכר כי כיום הנאשם יותר מגויס ופתוח לעבור תהליך טיפולי מתמשך.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה על מעשיו והכיר בכך שלא הפעיל שיקול דעת והתקשה להציב לעצמו גבולות. הנאשם ביטא מוטיבציה לערוך שינוי בחייו, להתחיל ללמוד ולנהל אורח חיים יציב ומתפקד. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם.

שירות המבחן סבור כי ענישה טיפולית תסייע לנאשם לבחון את כשלו ההתנהגותיים, לזהות מצבי סיכון ולרכוש כלים להתמודדות אדפטיבית במצבי לחץ, לצד ענישה מוחשית, שתחדד עבורו את גבולות החוק ותפחית את המסוכנות להישנות עבירות מסוג זה בעתיד. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד עבודות שירות.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי העובדה שהנאשם הסליק את הסמים בבטנו מלמדת על תכנון, ערמומיות, תעוזה, חוסר מורא והיעדר גבולות. כמו כן, טען כי כמות הסם מעידה על כך שהנאשם התכוון לשלשל לכיסו רווחים.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל אי הרשעה בגין עבירה של החזקה/שימוש בסמים והרשעה בעבירה של הסגת גבול פלילית.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה הנו בין 6 ל-24 חודשי מאסר, וכי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל במסגרת מתחם הענישה וכן מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילת רישיון על תנאי.

לתמיכה בעתירתו העונשית הפנה ב"כ המאשימה לשני גזרי דין, אליהם אתייחס בהמשך.

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שהה בהודו מספר חודשים, עישן שם חשיש והביא לארץ כמות סם לא גדולה, שנועדה לשימוש העצמי, ואין כל ראיה כי ניסה לעשות רווח כספי. כמו כן, הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, גם במשטרה וגם בבית המשפט, ולקח אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי וצו מבחן, על מנת שהנאשם יוכל להמשיך בהליך השיקומי, ולחילופין בלבד, ככל שבית המשפט לא יקבל עתירה זו לעונש, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, כפי שהוטל על נאשמת 2.

הנאשם טען כי הוא מצטער על מעשיו ועל האכזבה שהסב למשפחתו, וטען כי עבר מאז תהליך חיובי.

דין והכרעה

6. לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בעבירת ייבוא סמים הם שמירה על בריאות הגוף והנפש של הפרט ושמירה על שלום הציבור בכללותו. ראה לעניין זה דברי בית המשפט העליון ב-ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12).

העונש המרבי הקבוע בפקודת הסמים המסוכנים לצד העבירה של ייבוא סם הוא עשרים שנות מאסר, ומצביע על החומרה בה רואה המחוקק עבירה זו. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה מסוג זה הינה מדיניות ענישה מחמירה, אשר נועדה לשרת את עקרון הגמול לעברייני על עיסוק בסם, העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו, להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים ולשמש אות אזהרה לכל מי שמתכוון לקחת חלק בכל אחת מהפונקציות בשרשרת הסם, לשם ביעור נגע הסמים. לעניין זה, יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 5741/11 **סוארכה נ' מדינת ישראל** (20.1.13):

"יש לזכור כי עבירות הסמים שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים... לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה... נתון נוסף שמצביע על חומרת העבירה

הוא היותה עבירת ייבוא. בצע הסם חוצה גבולות ולא מדובר רק בעבריינות פנימית".

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, נוכח העובדה כי נקט בדפוס פעולה עברייני בהסתרת והסלקת הסמים בגופו, כשמדובר בכמות סם משמעותית.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אציין כי הנאשם פעל תוך תעוזה ותכנון מוקדם עת רכש את הסמים טרם הגיעו ארצה והסליקם בתוך גופו, על מנת לחמוק מרשויות החוק עם שובו לישראל מהודו. לא הוכחה כל פגיעה ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשיו.

הנזק שהיה עלול להיגרם הינו לבריאותו של המשתמש בסם, כשנזק זה נמנע עקב תפיסת הסמים בנמל התעופה.

עוד יש ליתן את הדעת לעובדה שהנאשם הסליק סם בכמות גדולה של כ-238 גרם נטו בתוך בטנו. מעבר לפוטנציאל הנזק הקיים עקב השימוש בסם, הרי שהנאשם סיכן את עצמו עת השתמש בגופו לשם הסלקת הסם והעברתו לישראל, והכל למען הגשת המטרה של ייבוא הסם.

הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה, כעולה מדברי הנאשם, היא התחברותו לגורמים עברייניים בתקופת טיולו בהודו. לא הובאה כל ראיה לפיה הנאשם התכוון לסחור בסמים.

ב-ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) דן בית המשפט העליון בעבירה של ייבוא סמים, וציין כי בעת גזירת העונש יש להתייחס, בין היתר, לכמות הסם וסוגו, למעמד הנאשם בשרשרת הסם ולעברו הפלילי (ראו גם: ע"פ 3759/03 **תמיר נ' מדינת ישראל** (19.2.04)).

אשר לסוג הסם - בפקודת הסמים המסוכנים אין חלוקה קטגורית בין "סמים קשים" ו"סמים קלים". עם זאת, סמים מסוג קוקאין והרואין נחשבים בפסיקה כסמים "קשים" (ע"פ 1905/12 **דהן נ' מדינת ישראל** (8.11.12) ו-בש"פ 8262/12 **אילדנפיקי נ' מדינת ישראל** (28.11.12)), ואילו סם מסוג חשיש, הסם אותו ייבא הנאשם, נמצא בקטגוריה של סמים "קלים" (בש"פ 2374/09 **מוסא נ' מדינת ישראל** (13.4.09) ו-ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.07)). כן אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 6065/06 **מדינת ישראל נ' חטואל** (4.9.06):

"אנו ערים לכך שמדובר בחשיש הנחשב לסם קל אלא שהמציאות, כמו מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר כשלעצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי נמנעת".

אשר לכמות הסם - בענייננו, כמות הסם אותו ייבא הנאשם ארצה הוא 238.11 גרם נטו, קרי פי 14 מהכמות הקבועה בתוספת השנייה לפקודת הסמים לעניין שימוש עצמי בסם מסוג חשיש.

נוכח היעדר מידע בנוגע למעמד הנאשם בשרשרת הסם לא אוכל להתייחס לרכיב זה לשם קביעת מתחם העונש ההולם במקרה דנן.

ב"כ המאשימה הפנה לשני גזרי דין, הראשון - ת"פ (שלום ראש"צ) 18987-03-14 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (1.7.14), לגבי קביעת בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעבירות ייבוא סמים הוא במאסר בפועל. אציין כי דברים אלו אכן מייצגים את מגמת הפסיקה, אך נאמרו בגזר הדין הנזכר אגב אורחא, שכן, באותו מקרה החליט בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם, וכן לא נאמר בגזר הדין או בפסיקה כי על הנאשם לרצות מאסרו בפועל תוך שלילת שיקול הדעת מבית המשפט להורות במקרים המתאימים כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

השני, ת"פ (שלום-ראש"צ) **מדינת ישראל נ' אבוטבול** (19.7.15), שם הורשע הנאשם ביבוא של סם מסוג חשיש במשקל של למעלה משלושה קילוגרם. אותו נאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ניהל הוכחות ולא הופנה להליך טיפולי, כך שלא ניתן ללמוד מהענישה שהוטלה שם, שכללה 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס, על עניינו.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דין שניתן במסגרת ת"פ (מח' - מרכז) 17410-08-13 **מדינת ישראל נ' אלקלעי** (30.6.14), בו קבע בית המשפט כי שיקולי השיקום עשויים לגבור על שיקולי הגמול וההרתעה, החליט לתת באותו מקרה משקל בכורה לשיקולי השיקום ולסטות לקולא ממתחם הענישה, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי וכן צו פיקוח.

בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי במקרים של ייבוא סם מסוג חשיש בכמויות דומות הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב - ת"פ (שלום-רמלה) 48135-05-14 **מדינת ישראל נ' עבו** (24.2.16); ת"פ (שלום- 15812-03-15 **מדינת ישראל נ' בן חורין** (19.7.16) וכן ת"פ (שלום-ת"א) 54179-09-14 **מדינת ישראל נ' פרוצלוב** (26.5.16).

נוכח כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס כספי ושלילת רישיון נהיגה בפועל ו/או על תנאי.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, אך יש להתחשב בשיקולי השיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם שיפורטו להלן בקביעת עונשו באופן שלא ימוצה עמו הדין, כפי שיובהר להלן.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בכך שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד. הנאשם עמד לדין בעבר פעמיים - בפעם הראשונה, בבית משפט השלום לנוער בירושלים בשנת 2013 בגין עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית משנת 2011, לא הורשע, והוטל עליו צו של"צ.

בפעם השנייה, בבית משפט השלום בתל אביב בגין עבירה של הסגת גבול פלילית, אז הורשע והוטל עליו מאסר על תנאי וקנס כספי.

כלומר, עד היום הנאשם לא ריצה עונש מאסר בפועל או מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו, והתרשמתי במהלך הדיון מהבנתו לגבי המסוכנות שבמעשיו ומחרטתו על מעשיו. הנאשם צעיר, כיום בן 24, והעבירה בוצעה לפני כשנה, עת היה בן 23. בהקשר זה אציין כי נאשמת 2 מבוגרת מהנאשם בשש שנים. הנאשם שהה במעצר ובהמשך במעצר בית, וכיום, נתון במעצר בית חלקי. הנאשם לא הפר את התנאים המגבילים שהושתו עליו. הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן, והטלת מאסר מאחורי סורג ובריאח על הנאשם תפגע בהליך השיקומי בו החל.

נסיבות אלו מצדיקות את קביעת עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, תוך מתן הזדמנות לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

לקחתי בחשבון מסגרת כלל השיקולים גם את הענישה שהוטלה על נאשמת 2, שנשאה בתוך בטנה כמות במשקל של 46.52 גרם נטו, והושתו עליה 4.5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים אם תעבור בתוך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אם תעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, קנס בסך 2,000 ₪ וצו מבחן.

יש להבחין בין הנאשמים לנוכח כמות הסם שהחזיק כל אחד מהם - הנאשם הסליק בתוך גופו כמות גדולה פי חמש מזו שהסליקה נאשמת 2. עוד אציין כי נאשמת 2 נעדרת עבר פלילי, ושירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתה בדיון והטלת צו מבחן וצו של"צ, בעוד שלגבי הנאשם המלצת שירות המבחן הינה להטלת עבודות שירות וצו מבחן.

אני סבורה כי הטלת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית האפשרית בחוק, תהלוך את כלל נסיבות המקרה והנסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו, ותאפשר לנאשם להמשיך בקבלת טיפול משירות המבחן תחת צו מבחן. באופן זה גם תונף חרב מעל לראשו של הנאשם, אם לא ישתף פעולה כנדרש עם שירות המבחן או ישוב לבצע עבירות סמים בתקופת התנאי. כן יש להטיל על הנאשם קנס כספי ולשלול את רישיון הנהיגה שלו על תנאי.

סוף דבר

7. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 1.8.17 במועצה דתית טבעון, רחוב אלונים 78 קריית טבעון. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, לרבות אי עמידה בתנאי הפיקוח

ובביקורות הפתע, או ביצוע עבירות נוספות תהווה הפרה בעבודות השירות.

עוד הוזהר הנאשם כי נאסר עליו לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, וכי התנהגות כזו תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי העונש במאסר.

כן הוזהר הנאשם כי נאסר עליו להשתמש בסמים, וכי עליו למסור בדיקות שתן לאיתור סמים בכל עת שיידרש לכך על ידי הממונה על עבודות השירות. אם תתגלה מעורבות פעילה של הנאשם בסמים, בין בגילוי סם בבדיקה שהנאשם ימסור ובין בזיוף דגימת שתן ובין באי מסירת בדיקה, יהווה הדבר הפרה של תנאי עבודות השירות ועילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

על הנאשם להתייצב בתאריך 1.8.17 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז צפון, רחוב הציונות 14, טבריה.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.8.17. לבקשת הנאשם, אני מורה על קיזוז סכום הקנס מכספים שהופקדו, ככל שהופקדו ע"י הנאשם, במסגרת הליך ה-מ.ת, וזאת באין כל מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

ה. הנאשם יעמוד בפיקוח קצין מבחן כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, למשך שנה מהיום, ויפעל בהתאם להוראות והנחיות קצין המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בצו המבחן ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש.

ו. אני מורה על פסילת רישונו של הנאשם למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, וזאת אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

מורה על השמדת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות שב"ס ולשירות המבחן.

ניתן והודע היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

הוקלדעלידייליאתאבזו